

Historische Kring Maarssen

21e Jaargang no. 4, december 1994

CAFE-RESTAURANT

**„GEESBERGE”
aan de Vecht**
MAARSSSEN

voor al
uw bruiloften en partijen

*Michel en Cokky Heinsius
Zandpad 23 - Maarssen
Telefoon: 03465-61 435*

AANNEMERSBEDRIJF

BRINKHOF

- * Nieuwbouw
- * Verbouw
- * Onderhoud
- * Renovatie

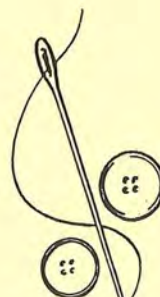
Machinekade 6
MAARSSSEN
Tel.: 03465-6 14 56

**GEURTSSEN-
KOETSVELD**

- * assurantien
- * financieringen
- * hypotheke
- * leasen
- * pensioenen

*Raadhuistraat 15
3603 AV Maarssen
Tel.: 03465-61680/67757*

REO'S
STOFFENBOETIEK

kaatsbaan 32

3601 ed maarssen tel. 03465-69290

HISTORISCHE KRING MAARSSSEN

Opgericht 11 september 1972, opgenomen in het verenigingenregister bij de Kamer van Koophandel en Fabrieken voor Utrecht en Omstreken onder nummer V. 476918.

Bestuur: J.H. Sagel, voorzitter, B. Visschedijk, secretaris, Postbus 90, 3600 AB Maarssen, tel.: 03465-67596, Mevr. G.M. Willekes-van Putten, penningmeester, giro 2907376, H. Blaauw, Mevr. A.H. Hogenhout-Hofman, Mevr. M.C. Hatzmann-Scheltema, J. Kottman, B. de Ruiter en A. de Zwart.

Lid van verdienste: Mevr. J.G. Zwijns-Brink (20-02-84) en drs. W. Smits (10-02-94).

Erelid: N. van Tricht (10-02-94).

Redactie: K.E. Driehuys, Mevr. M.C. Hatzmann-Scheltema, Mevr. A.H. Hogenhout-Hofman, R.H.C. van Maanen, drs. J.W. Verhoef, drs. W. Smits.

Redactie-adres: Mozartlaan 5, 3603 BD Maarssen, tel.: 03465-65471.

Ledenadministratie: Mevr. G.M. Willekes-van Putten, Bloemstede 51, 3608 TH Maarssen, tel.: 03465-73173.

Werkgroep archeologie: H. Blaauw, Bloemstede 193, 3607 TB Maarssen, tel.: 03465-62425.

Verkoop losse nummers: B. de Ruiter, Nic. Maesstraat 6, 3601 DR Maarssen, tel.: 03465-63599.

21e Jaargang no. 4, december 1994

Verschijnt 4 x per jaar

Kringnieuws

Ledenavond donderdag 12 januari 1995

Donderdag 12 januari a.s. wordt een ledenavond gehouden. Jammer genoeg zijn wij op dit moment nog niet in staat om definitief aan te geven waarover de avond zal gaan. Daarom zult u via de pers op de hoogte gebracht worden van het onderwerp.

Jaarvergadering 9 februari 1995

Noteert u vast de datum van onze jaarvergadering, donderdag 9 februari a.s. om 20.00 uur in de Open Hof, Kerkweg 20 te Maarssen.

Voor de pauze het huishoudelijk gedeelte, daarin zal zeker gesproken worden over de gevolgen van de bezuinigingen bij de Gemeente Maarssen. Wellicht ontkomen we niet aan een contributieverhoging.

Wijzigingen in de samenstelling van het bestuur

Ingrid van Veggel-Teijink heeft in verband met drukke werkzaamheden het bestuur verlaten. Benno Visschedijk, die al lid was van het bestuur, is nu secretaris ad interim.

Ter versterking van het bestuur is Marja Hatzmann gevraagd de opengevallen plaats waar te nemen; zij is als lid van de redactie van ons periodiek op de hoogte van veel bestuurszaken.

Op de komende jaarvergadering komen we uiteraard terug op de bestuurssamenstelling.

Bibliotheek

De bibliotheek van de Historische Kring Maarssen is geopend op iedere maandagavond, die samenvalt met de raadsvergadering, van 20.00 tot 21.00 uur.

N.B. vanaf januari van 19.00-20.00 uur!

Foto: P.I. Hatzmann

De bibliotheek bevindt zich nu in Silversteijn

De bibliotheek is geopend op 19 december, 20 januari en 13 maart des avonds en op 10 januari, 7 februari en 7 maart des middags van 14.00-15.00 uur. De ingang is aan de achterzijde, gezien ten opzichte van Goudenstein. De bibliotheek wordt beheerd door de bibliotheekcommissie, die bestaat uit mevr. Broeksma (tel.60948), dhr.Noltes (tel.61543), mevr. De Ruiter (tel. 63599) en mevr.Schieveen. Voor nadere informatie kunt u zich tot hen wenden.

Benno Visschedijk, secretaris

Kring Kroniek

Afscheid

Om met het voor ons periodiek belangrijkste nieuws te beginnen: dit is het laatste nummer waaraan de heren Wally Smits en Ron van Maanen als lid van de redactie hebben meegewerkt.

Het zal anders worden, Wally geen redactie-adres meer en Ron zal op den duur zelfs Maarssen gaan verlaten.

Wij hopen dat Wally ons nog met raad en daad zal willen blijven bijstaan en dat beiden zo af en toe nog eens een artikel voor ons periodiek willen schrijven.

Wij wensen Wally veel succes met zijn mennerij en Ron in zijn nieuwe baan tussen de grote rivieren. Namens alle lezers, bestuur en redactie heel hartelijk dank voor jullie jarenlange toewijding.

Als er onder onze lezers mensen zijn die er voor voelen onze redactie te komen versterken, zijn die van harte welkom.

Huisvesting

Gedurende de zomermaanden is er hard gewerkt om de ruimte die wij hebben verkregen in Silversteijn, bewoonbaar te maken. Dat is uitstekend gelukt.

In de laatste week van augustus kon dan ook de eerste bestuursvergadering in eigen huis plaatsvinden. Langzamerhand zullen ook de verschillende werkgroepen hun rooster in de nieuw aangeschafte agenda gaan invullen en hopen wij zinnig van de ruimte gebruik te maken.

Organisatorisch is nog niet alles rond, want wij moeten o.a. rekening houden met het beneden te vestigen museum. Er bestaat nog behoefte aan een koelkastje en een stofzuiger. Mocht iemand zo iets nog over hebben, neemt u dan contact op met B. de Ruiter, tel. 63599.

Financiën

Inmiddels dreigen er donkere wolken daar de gemeente in haar bezuinigingsrace ook de Historische Kring niet ongemoeid laat. Tegen de voor onze vereniging aangekondigde bezuinigingen op de gemeentelijke subsidie heeft het bestuur bezwaar gemaakt.

Waartoe dit alles gaat leiden weten wij nu nog niet, maar bij het uitkomen van dit periodiek zult u er in de kranten allicht al meer over hebben kunnen lezen.

Bibliotheek

De boeken van de bibliotheek zijn inmiddels ook ondergebracht in een van de bovenkamers van Silversteijn.

De maandagavonden van de raadsvergaderingen blijven vooreerst als openingsavonden van de bibliotheek gehandhaafd. Vanaf januari zal het ook een keer per maand mogelijk zijn boeken 's middags te lenen. De data voor de eerste drie maanden van 1995 staan vermeld in het Kring Nieuws.

10/9 Open Monumentendag

Ondanks het slechte weer was er een redelijke belangstelling voor de opengestelde monumenten. Velen bezochten ook Silversteijn om te zien hoe de huisvesting van de Kring en de Oudheidkamer is geregeld.

Werkgroep periodiek

Op 26 oktober is de werkgroep periodiek voor de eerste keer bijeen geweest. Er kan nu een begin worden gemaakt met het uitzoeken en rubriceren van artikelen uit oude kranten ten behoeve van ons periodiek.

Ook hopen wij mensen bereid te vinden om interviews af te nemen. Er zijn in Maarssen nog veel mensen die een mooi verhaal hebben over vroeger, maar dat zelf niet willen of kunnen opschrijven.

In principe zal de groep vanaf november iedere dinsdagmiddag aan het werk zijn.

Als u ook belangstelling heeft om deel te nemen aan deze werkgroep of andere suggesties heeft voor artikelen in het periodiek, neemt u dan even contact op met Marja Hatzmann, tel. 65471.

6/10/1994 Lezing

De eerste lezing van het nieuwe seizoen was meteen een bijzonder interessante, waarvoor veel belangstelling was.

De heer H. de Groot, stadsarcheoloog van Utrecht, hield een zeer boeiend verhaal over diverse projecten die in 1993 en 1994 door de stadsarcheologische dienst onder handen zijn genomen.

Voor de pauze ging het over de opgravingen bij Payenborg, waar bijvoorbeeld een joods-ritueel bad is blootgelegd. Daarna waren de percelen rond de watertoren aan de beurt, de plek waar in de 15e eeuw een Dominicaner klooster heeft gestaan. Daar zijn o.a. zeer interessante resten van een kelder gevonden, waaruit men kon vaststellen dat ook in dit deel van Utrecht grote huizen hebben gestaan, alhoewel het niet direct tot het oude centrum behoorde. Het derde en grootste project was dat van de Mariaplaats-Walsteeg, het oude immuniteitsgebied rond de Kapittelkerk, een stuk van 100 bij 100 meter.

Hier is o.a. nog een tongewelf gevonden uit de tijd van de monniken dat tot in de jaren dertig van onze eeuw nog heeft dienst gedaan als riool. Ook is er een prachtige mozaïekvloer tevoorschijn gekomen, van ± 7 bij 11 meter, die nog in goede staat verkeert. Een van de vele getuigenissen van de rijk-

dom der monniken.

Het is voor de archeologen bij dit project verheugend, dat de architect zoveel mogelijk rekening zal houden met hun bevindingen, ook met betrekking tot de ruimtelijke indeling van de percelen; een geheel nieuwe aanpak.

Na de pauze ging de verhandeling over opgravingen aan het Domplein, waar men de overblijfselen van de 'Heilige Kruiskapel' nogmaals heeft blootgelegd. Volgens de heer De Groot moet deze kapel nog stammen uit de tijd van Willebrord (658-739), voor welke theorie hij bij deze opgraving vele nieuwe argumenten heeft kunnen vinden.

Gedurende de lezing werden er bijzonder mooie en instructieve dia's vertoond, die zeer tot de sfeer bijdroegen.

Van de redactie

1. Het overnemen van artikelen zonder toestemming van de redactie is verboden.
2. De inhoud van de artikelen is voor de verantwoording van de auteur.
3. U kunt de kopij voor het volgende nummer inleveren vóór 1 januari 1995.

Curriculum vitae van de heer Benno Visschedijk, nieuw bestuurslid

De Historische Kring vroeg enige tijd geleden naar mensen die actief wilden worden in de vereniging.

Ik heb mij toen meteen gemeld, omdat geschiedenis mijn belangstelling heeft. Iedereen wil toch iets weten van de plek waar hij woont en van zijn familie-afstamming.

Geboren ben ik in Glanerbrug, gemeente Enschede, in 1944; HBS-B gedaan, na wat omzwervingen ben ik pedagogiek gaan studeren in Utrecht. Daar hebben mijn vrouw en ik tien jaar gewoond.

Al tijdens mijn studie werd mij gevraagd te komen werken aan wat nu de HBO-Sociaal Pedagogische Hulpverlening heet, van de Hogeschool van Amsterdam.

Ik doe dit werk nog steeds, het bestaat vooral uit het begeleiden van stagiaires en scriptie schrijvers.

We hadden al enige tijd rondgekeken naar een ander huis, toen eind 1975 het pand van schilder Grimm aan de Schippersgracht werd geveild. In de oude Harmonie hebben we dat nog op de kop getikt.

Aan het huis moest wel wat gebeuren, om zacht te zeggen. De vaklui van aannemer Oostenbruggen hebben het met veel gevoel voor 'oud werk' gerestaureerd.

Mijn dochters zijn hier geboren; toen er ooit sprake was van verhuizen ging dat mooi niet door: ze wilden beslist niet weg!

Intussen ben ik bij de HKM het secretariaat gaan waarnemen, als opvolger van Ingrid van Veggel.

Benno Visschedijk

Roka-Toma 1945-1982

(deel 2)

Na het grote succes met de 'zigeunergroep' in de bevrijdingsoptocht, waar een eerste prijs werd behaald, ging de toneelvereniging weer op volle kracht vooruit. 'Dorp in onrust' van Kees Spierings dat in het laatste oorlogsjaar was ingestudeerd werd nog een aantal keren opgevoerd. Langzamerhand pakte een ieder in Maarssen de draad weer op en zo ook het verenigingsleven.

Onder de bezielende leiding van de heren A.J. van Schaik en Mr.Dr. Th. van Schaik bleef het peil van het toneelspel stijgen. De kwaliteit van decors en aankleding werd steeds beter door de ontwerp- en schilderkunst van Gé van Schaik, die ook zeer veel hoofdrollen uitstekend vertolkte.

De familie Van Schaik speelde een belangrijke rol in het bestaan van ROKA-TOMA.

Zo gebeurde het ook dat het hele gezelschap in 1947 naar Steenwijkerwold afreisde, waar een van de broers Van Schaik zijn 25-jarig priesterschap zou vieren. ROKA-TOMA zou de feestvreugde verhogen met drie opvoeringen van 'Kinderen van ons volk', van Anton Coolen. Voordat het echter zover was gebeurde er nog het een en ander.

Met een fonkelnieuwe vrachtwagen met huif van de firma Van Dommelen werd de tocht aanvaard. Decors, attributen, spelers en andere medewerkers werden ingeladen en de lange tocht kon beginnen. In 1947 duurde zo'n reis nog heel lang, doordat de wegen niet overal hersteld waren en ook niet van die kwaliteit zoals wij die nu kennen. Er was onderweg weinig te krijgen want vele artikelen waaronder drank waren nog op de bon. Café's waren ook niet zomaar bereid aan onbekenden te schenken.

Bij aankomst te Steenwijk werd een café gevonden waar men bereid bleek de reizigers te laven. Tijd was er nog genoeg, doordat de reis tot dan voorspoedig was verlopen. De afspraak was zes uur aan de dorpsgrens van Steenwijkerwold.

Het werd echter zo gezellig, dat men de tijd

vergat.

Om zeven uur kwam men erachter hoe laat het eigenlijk was. Wat nu gedaan, want er zou zeker wat zwaaien.

Wim Diemel, de grimeur bedacht een list en voerde deze ook uit. Verschillende spelers werden als gewonden geglimeerd en vervolgens ging men weer op weg. Om acht uur arriveerde de vrachtwagen te Steenwijkerwold, alwaar de familie van Schaik zeer ongerust en ook wel een beetje boos stond te wachten. Nu echter begreep men de reden van het te laat komen en schrok toch wel van de gevolgen van het 'ongeluk'. Zou het gezelschap wel in staat zijn te spelen? Gelukkig liep dat niet zo'n vaart en werden er drie mooie voorstellingen gegeven.

Voor ROKA-TOMA een leuk evenement om op terug te zien.

In 1947 werd het derde lustrum gevierd met een receptie en een opvoering van 'De vier jaargetijden' van Anton Coolen.

Tussen 1949 en 1952 werden er vier kostuumstukken op de planken gezet, nl. 'In de schaduw van de guillotine', 'Château de Bersac', 'Le malade imaginaire' en de 'Rode pimpernel', waar de groep en het publiek veel plezier aan beleefden.

In 1952 werd het vierde lustrum met verve gevierd. Het bestuur kon de gelukwensen in ontvangst nemen van o.a. burgemeester H.J. de Ruiter en pastoor mgr. A.E. Rientjes. Ook waren er deputaties van 'De Gouden Ploeg', 'Kunst en Strijd', 'De Vereenigde Zangers', 'Het Maarssens Fanfarecorps', 'De Maarssen-

Een samenvatting uit de gegevens die ons ter beschikking werden gesteld door de heer Nardus Heus, erevoorzitter.

Dorp in onrust.

se Orkestvereniging', 'de Vechtkanters', de vrijwillige brandweer en nog vele anderen.

Tijdens de feestelijkheden was er een tentoonstelling ingericht van schilderijen van de drie kunstschilders van het gezelschap (Frans de Haas, Bram Tielen en Gé van Schaik), met uitstekend gelijkende portretten van vertolkers van markante rollen uit het repertoire van ROKA-TOMA. Er was ook een prachtig portret bij van regisseur A.J. v. Schaik.

In 1953 vond er een eerste uitwisseling over de grens plaats en wel met Brugge. De Belgische toneelvereniging 'Gudrun' bracht in december het toneelstuk 'En waar de ster bleef stille staan' op de Maarssense planken. In oktober '54 werd door ROKA-TOMA een tegenbezoek gebracht. Er werd een eigen-tijds stuk gespeeld over radioactieve straling 'De wereld heeft geen wachtkamer'.

In 1955 is Nederland tien jaar bevrijd. Op uitnodiging van de Stichting '40-'45 werd voor alle inwoners het stuk 'Bazuinen om Jericho' van Ben van Eysselsteijn opgevoerd. Een stuk met een zeer toepasselijke inhoud voor de gelegenheid.

Het ging over een boerenfamilie die tijdens de oorlog verschillende onderduikers in huis had en een zoon die zich bij de SS had aangesloten, een moeilijke situatie.

Ter ere van het dertig jarig bestaan in 1962 werd een stuk opgevoerd van Eline Verkade 'De Kankantrie'. Met dit stuk werd de ereprijs in de competitie van 'Het Stichtse Landjuweel' in de wacht gesleept.

In 1963 en 1967 kwam de toneelgroep 'De Reijnaerts Gesellen' uit Leuven naar Maarssen.

Voor de vereniging waren dit bijzonder leuke gebeurtenissen, zeker niet in de laatste plaats door het inspirerende toneelspel van de Leuvenaars.

Ook het afscheid van de Belgen in 1967 werd iets bijzonders.

Tijdens de afscheidsmaaltijd te Loenen verlieten alle leden van ROKA-TOMA de tafel zonder verder commentaar. Toen de verbaasde Leuvenaars per bus de gemeentegrens van Maarssen bereikten werd de verrassing compleet. De bussen werden tegengehouden en alle gasten kregen een afscheidskado en een bloemenslinger om.

Na het afscheid van Dr. Theo van Schaik, die gelukkig wel als voorzitter aanbleef, in september '64, werd Frits Bloemkolk regisseur. Onder zijn regie werd onder andere in Leuven het stuk 'Dertig seconden liefde' op de planken gezet.

In 1966 moet ook ROKA-TOMA eraan 'geloven' en wordt het een oecumenische vereni-

ging. De naam is nu niet meer juist. Het RO-KA moet eraf. TOMA alleen is echter niet zo'n pakkende titel, dus moet er wat anders worden verzonnen. De heer Th. van Schaik, als altijd vindingrijk, stelt voor terug te gaan tot de wortels en het gezelschap in het vervolg Maarssen '32 te noemen. Immers 1932 was het jaar van de oprichting.

Begin jaren zeventig begon voor Maarssen '32, zoals voor zovele verenigingen in die tijd, een moeilijke periode.

De heer Th. van Schaik kon niet langer voorzitter blijven vanwege zijn zeer drukke werkzaamheden op politiek gebied. De regisseur Frits Bloemkolk werd aangesteld als zakelijk leider van de toneelgroep 'Globe', waardoor hij Maarssen moest verlaten en ook de nieuwe regisseur Jan Schenk ging verhuizen.

De televisie hield vele mensen thuis, dus het bezoekersaantal liep terug en zo liep het kas tekort op. Geen voorzitter, geen regisseur, een slinkend ledental, maar de donateurs mochten toch niet teleurgesteld worden.

Gelukkig konden er nog twee gastvoorstellingen worden gegeven door een toneelgroep uit Uden in 1970 en door een groep uit Driebergen in 1971.

In deze moeilijke tijd krijgt Maarssen '32 voor het eerst de beschikking over een echte repetitieruimte in de voormalige 'De Ruiter-school'. Deze ruimte moest wel worden gedeeld met de zustervereniging 'Voetlicht', maar dat ging zonder problemen.

Hoe nu verder? Zonder geld, zonder voorzitter en zonder regisseur? Gelukkig bleek er één volhouder te zijn, Fred van Dijk, die op het lumineuze idee kwam met een nieuwe, jonge ploeg van start te gaan.

Om aan geld te komen werd een antiekbeurs georganiseerd.

Het lukte. De uitvoering van het stuk 'Amor speelt verstoppertje' van H. Bakker en J.W. van der Heiden, onder regie van niemand minder dan Gé van Schaik, trok weer als vanouds veel publiek.

De heer Th. van Hattum werd bereid gevonden voorzitter te worden.

Zo begon er een geheel nieuwe periode voor Maarssen '32.

In 1972 kan nu het veertig jarig bestaan met gepaste vreugde worden gevierd in de Diligence (voormalige Harmonie).

Zelfs kardinaal Alfrink was, als oud-oprichter, van de partij.

Aankondiging van het optreden te Brugge.

Tijdens de receptie viel gedurende anderhalf uur de stroom uit, wat vele aanwezigen als een niet zo geslaagde grap van de troupe beschouwden. Niets was minder waar, maar wel werd hierdoor duidelijk dat velen op de hoogte waren van de grappenmakerij die Maarssen '32 tot zo'n levendige vereniging maakte.

Jammer genoeg kon Gé van Schaik wegens zijn drukke werkzaamheden als uitbater van de Nonnerie, niet doorgaan met het regisseren. Wil van Wensen-Bots werd bereid gevonden de regie over te nemen. Sinds 1974 registreert zij met veel succes de voorstellingen van o.a. 'Pas op dat je geen woord zegt' van Dimitri Frenkel Frank, 'De moord in de pastorie' van Agatha Christie en 'Kasteel in Zweden' van Françoise Sagan.

Het gaat weer goed met de vereniging. Het jubileumstuk bij het negende lustrum in 1977, 'Willen doen is ook gedaan' van Frits

De heer Dick Dekker feliciteert Nardus Heus met het 50-jarig bestaan.

Kroes, werd maar liefst acht maal opgevoerd als straattoneel in Maarssen, Maarssenbroek, Oud-Zuilen, Tienhoven, enz.

Voor het vervoer van de spelers werd een paardentram op de kop getikt die getrokken werd door een tractor, 'de jubileumexpres'. Na een optreden in Breukelen brak op de terugweg op de Straatweg een wiel. Gelukkig gebeurden er geen ernstige ongelukken met de twintig spelers en de troupe dronk ter plekke een glas rosé op de goede afloop. De escorterende politieauto's leidden het verkeer om, tot grote verbazing van passerende automobilisten, die verwachtten de gevolgen van een ernstig ongeluk te zien.

In 1982 was het zover, Maarssen '32 bestond 50 jaar.

Werkelijk een mijlpaal voor een vereniging. Het 50-jarig bestaan werd gevierd met drie opvoeringen van het blijspel 'Je kunt het toch niet meenemen' van Kaufman en Hart, dat voor deze bijzondere gelegenheid werd

geregisseerd door Berend Boudewijn met assistentie van Wil van Wensen. Een aardig detail was hierbij dat de spelers kleding droegen uit de jaren dertig, de tijd van de oprichting van de vereniging.

Na afloop van de eerste voorstelling voor genodigden, kregen drie leden vanwege hun enorme inzet gedurende hun 50-jarig lidmaatschap een Koninklijke onderscheiding die hen werd opgespeld door loco-burgemeester De Vries, daar burgemeester Wave-rijn was verhinderd.

Het Nederlands Centrum voor Amateurtoneel deelde gouden insignes uit.

Niet alleen aan de jubilarissen de heren A. Bijman, C. Broeke en F. Spoelstra maar ook mr.dr. Th.E.E. van Schaik en Nardus Heus, de toenmalige voorzitter, werden met een gouden speld verblijd.

Gé van Schaik en Wil van Wensen werden met een zilveren insigne geëerd.

Gedurende het jubileumjaar werd ook nog de eenakter 'Jan Klaassen en Katrijn' gebracht. Echter ditmaal niet in een theater, maar vanaf een dekschuit, die verschillende plaatsen langs de Vecht aandeed.

In 50 jaar 12 voorzitters en 15 regisseurs

Voorzitter waren van 1932 tot en met 1982 in volgorde:

C. Jongerius, J. Maas, M. Maureau, H. Jütte, A.J. van Schaik, mr.dr. Th.E.E. van Schaik, B. Hosman, N. van der Sant, Th. van Hattum, Fr. Dijker, P. Savelkoul en L. Heus.

De regie werd achtereenvolgens gevoerd door:

A.J. van Schaik, mr.dr. Th.E.E. van Schaik, Wim Diemel, A. Hooykaas, Ad van Noort, Jan Muller, Bram Tielen, Frits Bloemkolk, Jan Schenk, Bert Blom, Gé van Schaik, Beppy Melissen, Elles van de Berg, Wil van Wensen-Bots en Berend Boudewijn.

N. Heus, bewerkt door M.C. Hatzmann

Huydecopers Gouden Hoef en het Ried of Rijt

Naschrift bij eerder verschenen artikelen

In een aantal eerder in dit periodiek verschenen artikelen zijn de boerderij de Gouden Hoef en een stuk land genaamd het Riet ter sprake gekomen.¹

GOUDEN HOEF

Tot nu toe is weliswaar de aankoop in 1608 van Jan Jacobsz Huydecoper van de boerderij genaamd Gouden Hoef bekend, alleen wordt nooit vermeld van wie hij deze aankocht en wat de aankoop precies inhoudt.

Gekocht werd een hoeve land (=16 morgen) met een huizinge, drie bergen, schuren en een duivenhuis met alles wat aard- en nagelvast was, een boomgaard met bepotinge en twee akkers land die in 1552 voor een periode van 99 jaar verhuurd waren. Vermoedelijk liepen deze akkers vanaf de Diependaalse dijk tot aan de Zogwetering.

De vorige eigenaars waren de kinderen en erfgenamen van het echtpaar Claes Lenartsz en Marrigje Jans. Een aantal van hun kinderen werd in 1608 vertegenwoordigd door mombers en voogden, een hiervan was Herman Jacobsz, vermoedelijk identiek aan de eigenaar/pachter van de Merenhofstede.

Onduidelijk is wie rond 1600 deze hoeve in bezit had. Het oudschildgeld vermeldt geen Claes Lenartsz. We vinden de twee akkers land terug, toebehorende aan de zielpriesters van de Dom te Utrecht, in 1548 in gebruik bij Henrick Loefszoon en in 1599 Cornelisz Dircxz. Dezelfde Cornelis Dircxz gebruikt en bezit in 1599 15 1/2 morgen land (1548 eigenaar Heer Hendrick Loefszoon, gebruiker Wouter Gerritsz). Vermoedelijk betreft het hier de latere hoeve genaamd Gouden Hoef aangekocht door Huydecoper.²

In de jaren 1608 en later breidde Huydecoper zijn bezit geregeld uit. Een aantal landerijen waren hierbij afkomstig van het Kapittel van Sint Jan te Utrecht.

HET RIED OF RIJT

In 1714 verkregen de kinderen en erfgenamen van Joan Huydecoper van het kapittel van Sint Jan het directum beneficium van 4 morgen land genaamd de Ried en gelegen in de Merenhofstede tussen de Maarsseveen vaart en de Wetering, boven Jacob Cromhout en beneden Pieter van Vlooswijk.

Ik ben daar niet verder op ingegaan en heb ook geen verklaring voor de betekenis van de naam Ried gegeven.

Desondanks geeft dit interessante informatie.

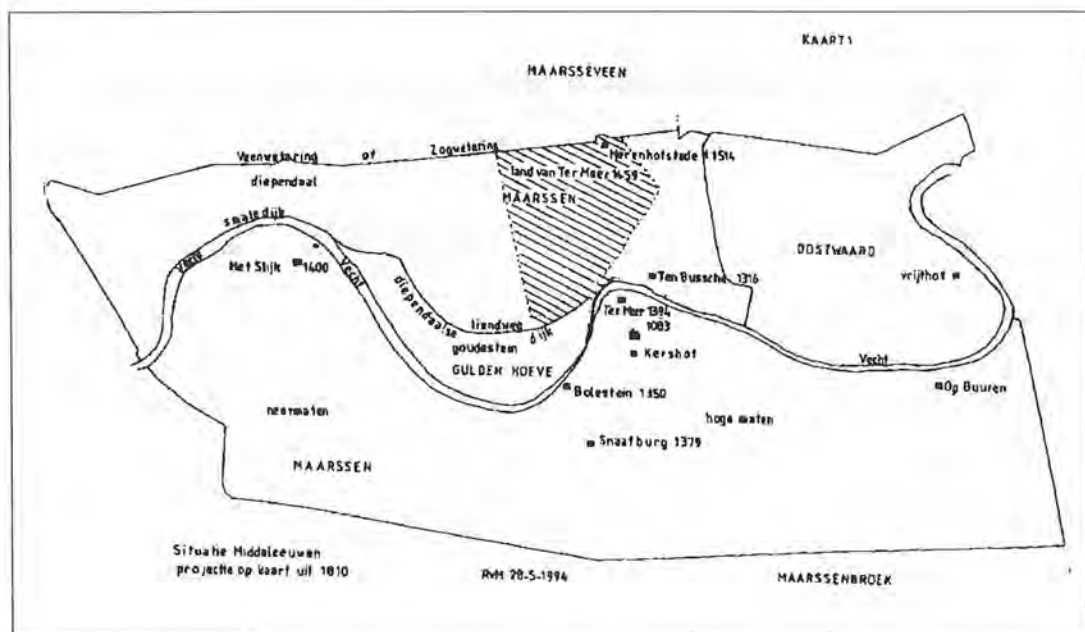
Schönfeld verklaart de waternaam riet of rijt als een oorspronkelijk benaming voor een natuurlijk water. Dit betekent dat op wat later het grondgebied van de Merenhofstede werd, dus een waterstroom is geweest, later verdwenen met achterlating van de naam.

Aanvankelijk kwam de waternaam veel in de kuststreken voor, maar raakte gaandeweg beperkt tot Groningen en Friesland met de betekenis van geul in (voormalige) buitendijkse gronden. Bij Mastenbroek (Beneden-IJssel) wordt onder de waternaam Rieten kronkelende waterlopen begrepen, ten dele verland, ten dele vrij diep, ontstaan door het inen uitstromen van water in een onbedijkte polder.³

Ik vermoed in dit geval van het Maarsseveen-se Ried dat het oorspronkelijk een veenstroompje is geweest. De naam Ried is hier namelijk zeer oud.

In 1400 transporteren Frederik van der Meer, Johan Henric, Ghizebrecht, Zweder en Fye, allen kinderen van Frederic van der Meer aan de deken en het Kapittel van Sint Jan een laag stuk grond genaamd Die Rijt,⁴ liggende in het gebied genaamd Ter Meer.

De omringende grondeigenaars waren de eerder genoemde kinderen. Op de achterkant van deze transportbrief staat nog een intrigerende alinea, namelijk 'tegenwoordig possesseur Herman Jacobsz is erfpacht'. En deze Herman Jacobsz is iemand uit het geslacht dat op de Merenhofstede woonde. He-

laas staat er niet bij van wanneer deze opmerking dateert.

Het daarop volgende jaar verkreeg Fredicus van der Meer het stuk land weer in erfpacht.⁵ We weten nu ook dat het land genaamd Ter Meer in 1400 en 1401 nagenoeg nog geheel in het bezit was van de familie Van der Meer, de toenmalige heren van Maarssen, leenmannen van de bisschop en houders van het kasteel. Van wie echter dit land in leen werd gehouden of dat het eigen bezit was, blijft voornamelijk onduidelijk. Het lijkt erop dat wanneer het hier een leen betreft, dat niet van de bisschop was! In de loop van de vijftiende eeuw werd het land in tweeën verdeeld, de ene helft kwam in het bezit van de bewoner van de Merenhofstede, de andere helft in het bezit van de Sint Stevensabdij of het Convent van Oudwijk.

Alles wijst erop dat de Van der Meers hun belangen c.q. invloed in Maarssen tussen 1400 en 1457 tot een minimum hebben teruggebracht. Voor of na 1457 werden anderen met de tienden en het huis Ter Meer beleend. De vraag naar het waarom van deze teruggang blijft bestaan.

Ron van Maanen

Noten:

1. R.H.C. van Maanen in 21e jaargang no.3, september 1994: 'Curtis in middeleeuws Maarssen? Feiten en hersenspinsels' blz. 44-48 en 'De Huydecopers en de Merenhofstede' blz. 52-57.
2. Archief Financiële instellingen inventarisnummer 1674, fol 70-71.
3. M. Schönfeld. Nederlands waternamen. N.V. Noord-Hollandsche Uitgevers Maatschappij, Amsterdam, 1955.
4. Archief Kapittel van Sint Jan inventarisnummer 500.
5. Archief Kapittel van Sint Jan inventarisnummer 169-3.

Maarssense watertoren na 66 jaar gesloopt

Foto 1.

Foto 2.

Foto 3.

bovenin de watertoren zorgde voor voldoende druk op de leidingen, het niet meer bolwerken tegen de toen gepleegde hoogbouw en werd verder gewerkt met twee hogedruk pompen die Maarssen van water voorzagen.

De toren bleef nog tot 1976 bestaan maar was voor de plannen, die men tot verbreding van het Amsterdam-Rijnkanaal had een geweldige sta-in-de-weg, zodat hij in dat jaar, tezamen met de brugwachterswoning van de inmiddels gesloopte brug over het Amsterdam-Rijnkanaal tussen de oude en Nieuwe Stationsweg, gesloopt werd.

Plannen om het Amsterdam-Rijnkanaal bij de Friese Buurt en het terrein van Bammens ook te verbreden zijn tot op heden nog steeds niet uitgevoerd, zodat hier het kanaal zijn kleinste breedte heeft, hetgeen zo nu en dan leidt tot aanvaringen en bijna-aanvaringen tussen de steeds groter en langer wordende schepen en scheepscombinaties.

De drie foto's schetsen de drie stadia waarin de watertoren voorkwam.

Op foto één zien we de bouw van de watertoren in 1910. De foto toont ons tevens de brug die de verbinding vormde tussen het dorp en het station.

Foto twee toont ons de watertoren in volle glorie en foto drie geeft het laatste stadium van de watertoren aan. In de VAR van 25 juni 1976 (precies zestig jaar na het leggen van de eerste steen) wordt via de derde foto verslag gedaan van de sloop van deze gezichtsbepalende toren.

Wallie Smits

Na slechts 43 jaar dienst te hebben gedaan en 23 jaar 'droog' te hebben gestaan, werd de Maarssense watertoren in juni 1976 gesloopt.

De eerste steen voor de bouw van de watertoren werd 25 juni 1910 gelegd door Jan van Lindern.

In 1953 kon de buffer van 100 m³ water, die

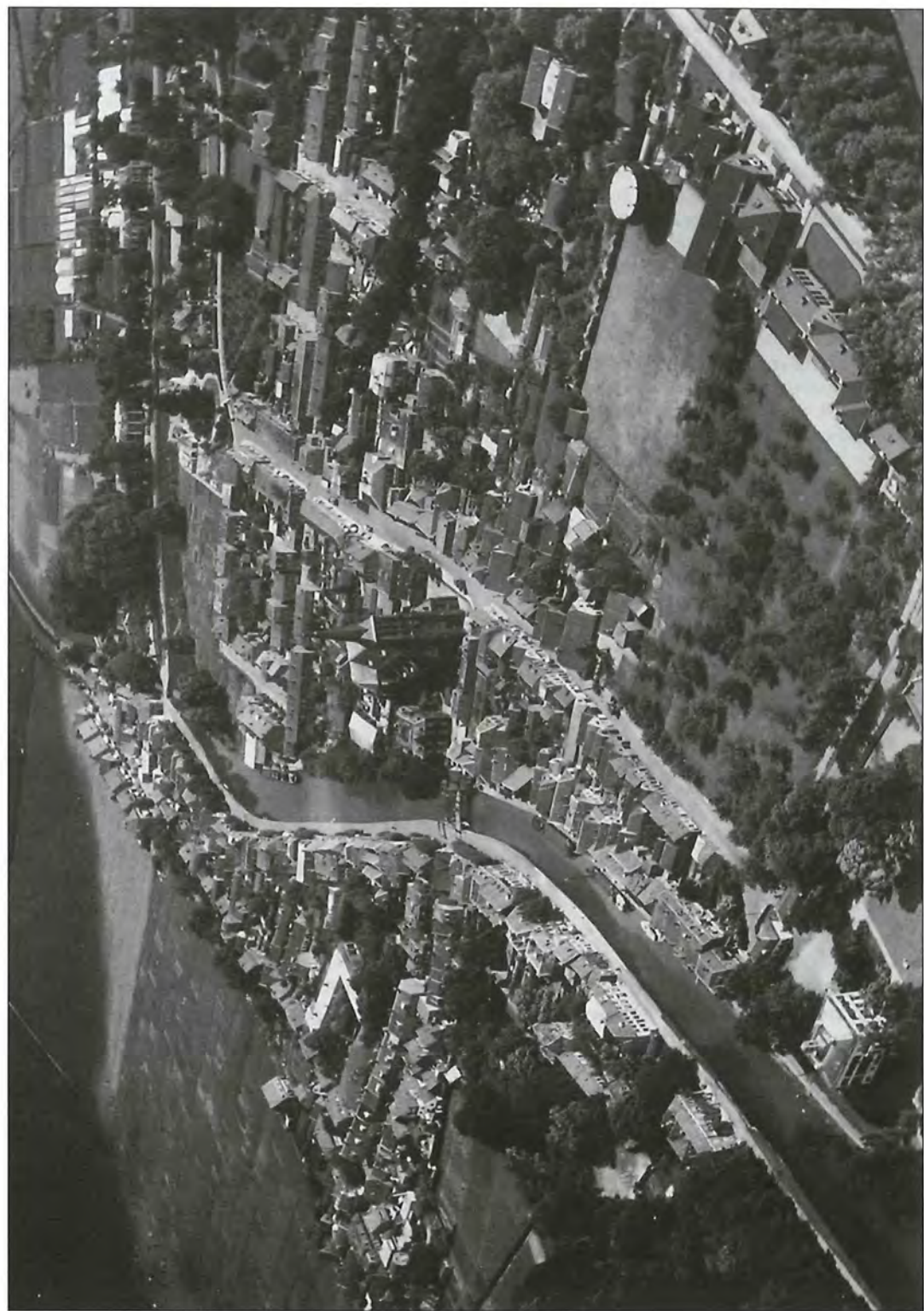
Maarssen in de jaren dertig

Van de sectie luchtmachthistorie van de Koninklijke Luchtmacht kregen we een luchtopname die gemaakt werd in het midden van de jaren dertig.

Deze foto toont ons het beeld van een dorp waarvan wij zestig jaar later vinden dat de moderne tijd nog niet heeft toegeslagen.

De Vecht wordt nog overgestoken via een dubbele ophaalbrug.

De vrijwel autoloze wegen liggen er slaperig bij op deze zonnige dag en boven de Achterstraat (huidige Nassaustraat) liggen de landerijen van de Meerhofstede er nog net zo bij als eeuwen

geleden. De sloten evenwijdig aan de Achterstraat komen in dezelfde aftekening reeds voor op kaarten uit de 17e eeuw.

De Schippersgracht doet zijn naam eer aan, het witgepleisterde Bolenstein ligt aan de rand van het dorp in volle rust binnen zijn grachten en de volle hooiberg van boer Kroon aan de Bolensteinse straat duidt erop dat er kort geleden gehoooid moet zijn.

Maar bij nadere beschouwing blijkt dat er in deze tijd al enorme veranderingen hebben plaatsgevonden die het beeld van het dorp zoals het er bijvoorbeeld zestig jaar voor deze opname moet hebben uitgezien bijna geheel hebben veranderd.

Aan de Achterstraat is er al aarzelend nieuwbouw gepleegd en er is in de tuinen van De Grote Omloop een katholieke jongens- en meisjesschool gebouwd.

De veranderingen aan de andere kant van de Vecht hebben echter tot een complete metamorfose van het 'oude' dorp geleid.

Op het terrein van de voormalige bierbrouwerij heeft de katholieke gemeenschap een kolosale kerk laten bouwen die het dorpsbeeld volkomen beheerst.

In 1903 is het statige buiten Ter Meer met zijn landerijen onder de slopershamer gesneuveld en in de tuinen heeft men een voor die tijd en verhoudingen enorme nieuwbouwwijk gerealiseerd. Het terrein van het eigenlijke buiten ligt nog steeds braak, maar een klein stukje stroomafwaarts heeft Haverkamp zijn brandstoffenhandel gevestigd.

Aan de Raadhuisstraat is ook veel nieuwbouw verrezen in de vorm van een nieuw gemeentehuis/annex school. Het nieuwe postkantoor is in dezelfde tijd verrezen en de bevolking die in de jaren dertig dacht dat hiermee de grootste groei wel achter de rug zou zijn, kwam bedrogen uit, want de Kerkweg werd verlengd en voorzien van een school, gymnastieklokaal, nieuwbouwhuizen en ook nog eens een cilinder voor de opslag voor gas.

Het dorp was voor de bevolking van de jaren dertig niet meer wat het was, veel schoons was verloren.

Nu wij in de jaren negentig naar deze luchtopname kijken, verzuchten wij hetzelfde: het dorp is niet meer wat het was, veel schoons is verloren.

Wij zijn benieuwd naar de reactie van een nieuwe generatie schrijvers in ons periodiek die een luchtfoto uit 1994 te zien krijgt en in de 81ste jaargang van ons periodiek verzucht: 'Het dorp...'

Wallie Smits

Het Grote Gras en Het Kleine Gras

Aan de Zogwetering staat een eeuwenoude boerderij genaamd De Croezen. De oorspronkelijke naam was Het Grote Gras, later werd de boerderij Grasvliet genoemd en staat nu bekend als De Croesen. Tot aan het begin van deze eeuw stond een paar honderd meter verderop de boerderij Het Kleine Gras genoemd.

Beide boerderijen zijn op een gegeven moment eigendom geweest van de familie Huydecoper.

HET KLEINE GRAS

In 1731 vonden uitgebreide werkzaamheden plaats aan de boerderij. Opdrachtgever namens de eigenaar was Wessel van der Manden.

Willem van Loenen en Jan van Vlissingen

voerden de werkzaamheden voor een bedrag van f 18:01:00 uit.

Jan, als knecht,	4 ^{1/2} dag werk	05:08:00
Willem	1 dag werk	01:06:00
opperman		03:16:08
biergeld		01:10:00

1/4 ton cement	00:12:08
35 'vorste 20 panne'	01:04:00
61 'roode heel bakke'	01:04:00
4 zakken kalk	03:00:00

Later kreeg Willem opnieuw een opdracht, nu voor een bedrag groot f 04:06:00. Ook Jan Sluis verrichtte werkzaamheden voor een bedrag groot f 22:12:08.¹

In 1733 droeg Adriaan Huydecoper Het Kleine Gras over aan zijn zus Adriana, de reden? Op deze wijze kon Adriaan aan zijn schulden voldoen. De boerderij was op 21 januari op f 2900,00 geschat, de waarde tijdens de overdracht was f 3000,00.

In 1745 verkocht Adriana de boerderij door aan Johan Huydecoper, heer van Maarseveen, voor f 3000,00. De boerderij werd omschreven als staande in het Buitenweg (nrs. 137-140) met 15 morgen aan bijbehorende landerijen. Deze landerijen strekten zich uit van de Zogwetering tot aan de toenmalige Nieuwe Dijk. Tijdens de overdracht trad Wessel van der Manden op als haar zaakwaarnemer.²

Zo rond de eeuwwisseling bestond de veestapel uit 14 à 15 koeien. De boerderij moest in 1901 plaats maken voor nieuwbouw door Jacobus van der Spelt. Deze boerderij staat hier heden ten dage nog steeds.

HET GROTE GRAS

Dit was een grotere boerderij dan Het Kleine Gras. Zo was de eigenaar in 1723 en 1738 belasting verschuldigd voor 6 haardsteden en een oven.³

In 1646 verkocht Johan van Someren een boerderij genaamd 't Gras aan Bartha van Veen, weduwe van Willem van Steenberg. In de akte d.d. 11 juni werd gesproken van '... eene *nieuwe* ende groote schoone huysinge met een huysmanswoning, bergen, schuur en 21 morgen ...'. Dankzij deze transactie weten we dus van wanneer de huidige boerderij Het Grote Gras dateert.⁴

De boerderij is in de achttiende eeuw diverse keren van eigenaar verwisseld; in hoeverre dit te maken heeft met de toenmalige landbouwcrisis is niet meer na te gaan.

In 1707 is Johan Hendrik Terbart eigenaar van Het Gras en Arie Janssen Schuylenburg pachter gedurende vier jaar voor jaarlijks f 300,00. Het bouwhuis bestond naast 2 bergen uit hooi-, wei- en hennepand. Verder werd het houtgewas op het land verpacht

Het Grote Gras, 3-1994.

met uitzondering van de griend naast de jonge boomgaard. Naast de voorwaarde dat elk jaar voor één juli het hooiland moest zijn gemaaid, was alle mest bestemd voor het land en al het hooi voor het vee.

De landerijen kwamen op 1 januari tot Aries beschikking, de huizinge per 1 mei daaraanvolgend.⁵

Op 8 januari 1731 verhuurde Hendrik Son aan de *ongehuwde* Aaltje Cornelis van der Kaa een bruikweer land groot 27 morgen en het achterste gedeelte van de huizinge, bestaande uit de huismanswoning met berg en schuur. Son behield zelf 1 morgen hoefhout en de griend of akker bepoot met elsenhout en het hout staande langs de lanen. Ook behield Son het voorste gedeelte van Het Grote Gras aangeduid als de heerschapswoning met bijbehorende tuin en boomgaard. Hier is duidelijk een voorbeeld van de investeringen in onroerend goed, waarbij een deel van de woning gereserveerd bleef voor de eigenaar als tweede woning. De huur was jaarlijks f 570,00, de huur werd afgesloten voor een

Het Grote Gras, 3/1994.

Het Grote Gras, 4/1994.

periode van 3 jaar ingaande op 21 februari, waarbij de huismanswoning per 1 mei beschikbaar kwam. Als bijzondere voorwaarde werd bepaald dat Aaltje jaarlijks 2 pramen mest ten behoeve van de boomgaard moest leveren, het stond haar verder vrij te handelen met de mest naar eigen goeddunken. Dit laatste wijkt overigens af van wat gebruikelijk was. In andere pachtvoorwaarden diende de mest van de beesten in principe gebruikt te worden voor de gepachte landerijen.

In 1732 kocht Johan Dresser uit Enkhuizen de boerderij van Hendrik Son. De boerderij aangeduid als hofstede of huizinge werd nu Grasvliet genoemd, zo ook in 1741 als men spreekt van '... van ouds genaamd Het Groote Gras en nu Grasvliet...'

Het Grote Gras bestond uit in totaal 28 morgen 300 roeden aan landerijen, gelegen in het Binnenweg en Het Buitengeweg.

De 27 morgen in gebruik bij Aaltje Cornelisz van der Kaa werd getaxeerd op f 6000,00, de heren- en boerenhuizinge, met tuin, laan etc. op f 2000,00, totale waarde f 8000,00.⁶

In 1795 behoorden zowel Het Grote Gras als Het Kleine Gras aan Jan Elias Huydecoper van Maarsseveen.⁷

In 1829 bewoont de 80-jarige Jacobus van der Manden samen met zijn vrouw Willemijntje van den Berg, een knecht en een meid, de

boerderij. In 1850 is het Anthonie van Ginckel die Het Grote Gras pacht. Na een geschil met Huydecoper verhuisde Anthonie naar Bleijendaal. Anthonie had geweigerd de vee-stapel van ruim 20 koeien te slachten toen de veepest heerste.⁸

Zijn zoon Joost bleef op Het Grote Gras het bedrijf uitoefenen.

Ron van Maanen

Noten:

1. Bedragen samengesteld uit guldens, stuivers, penningen.
2. Archief familie Huydecoper inventarisnummer 1195 (RA Utrecht).
3. Archief familie Huydecoper inventarisnummer 1093.
4. Archief dorpsgerechten inventarisnummer 1467 (RA Utrecht).
5. Notarieel archief Cornelis Swildens inventarisnummer 1192 (RA Utrecht).
6. Archief familie Huydecoper inventarisnummer 1193.
7. Oudschildgeldkohiers archief gerecht Maarsseveen (GA Maarssen).
8. D. Dekker. In de Lanen-De Plankjeslaan in: H.K.M. 9e jaargang no. 1, mei 1982, blz. 2-8.

Foto's: R.H.C. van Maanen.

Van kleine luiden in kleine huizen

Tijdens de jaarmarkt in juni j.l. stond de kraam van de 'Historische Kring' op de Langegracht tegenover de huizen met de nummers 30 en 33. Aan mij werd de vraag gesteld; waar zijn de nummers 31 en 32? Tussen deze huizen bevond zich in mijn jeugd een open doodlopend steegje. Nu is het afgesloten met een deur. Achter in dat steegje waren, volgens de kadastrale kaart van 1832, twee eenkamer-woninkjes, de nummers 846 en 847. Tot 1929 was de linker woning, kadastraalnummer 846, nog bewoond. De bewoon/ster heette Lammertje Pot, gewoonlijk genoemd Lampie Pot.

In onze kinderfantasie was Lampie een heks. Ze ging gekleed in een zwart jak, een lange zwarte rok en een bonte boezelaar. Ze was oud en arm, allemaal redenen om voor kinderen een heks te zijn. Lampie behoorde dus

niet tot de beter gesitueerden. Ik weet wel zeker dat ze behoorde bij de minst begunstigten. Het woninkje in de steeg was geen luxe appartement.

Lampie stookte 's winters haar kachel met

hout, dat ze gedurende het hele jaar opviste uit de Vecht. De wat grotere jongens van de Langegracht hielpen haar soms met het verzamelen van dat hout. Bijna ieder plankje dat voorbij dreef was voor Lampie, of het werd bij haar gebracht.

Zelf heb ik ook eens zo'n door de jongens uit de Vecht gevist plankje bij haar gebracht. Het is, voor zover ik me herinner, de enige keer geweest dat ik achter in het steegje ben geweest. Het steegje had voor ons iets geheimzinnigs. Het was smal en donker en ik was nog klein, een jaar of vijf misschien zes. Ik kreeg voor het brengen van dat plankje een snoepje van Lampie. Dat was voor mij een tractatie, want met snoep werd ik thuis niet verwend. Ik weet niet meer wat voor een snoepje het was, misschien een zwarte bal of een halve zwarte bal. Lampie zal wel zwarte ballen in huis gehad hebben, die werden vroeger bij de koffie gesabbeld, dat was goedkoper dan suiker. Wat ik me nog duidelijk herinner is dat ik het snoepje niet heb opgegeten, maar in de Vecht gegooid heb. Het was immers het snoepje van een heks. Het kon weleens behekst zijn!

In haar goede jaren, toen Lampie nog goed ter been was, ging ze eenmaal per jaar op reis. In de zomer, als de dagen lang waren, ging Lampie op familiebezoek. Het was alsof ze een wereldreis ging maken. De dag voor vertrek liet ze een groot brood bakken. Was het een drieponder of een zesponder? Ik weet het niet, maar het was wel heel groot. Ze vertrok voor dag en dauw, te voet, met de broodpan onder de arm. Waar ging Lampie heen? Ze ging op bezoek bij haar familie in de Egelshoek, een buurtschap op de grens van Hilversum en Loosdrecht. Ze liep vanaf de Langegracht via Schoutensteeg, Maarsseveensevaart naar Oud-Maarsseveen. Ze zal wel naar links Oud-Maarsseveen zijn ingegaan en op de grens Oud-Maarsseveen/Tienhoven de Tienhovenschekade zijn gevolgd. De Tienhovenschekade was een graskade die rechtstreeks naar het Tienhovens Kanaal liep, tot aan de hei Loosdrecht-Hilversum. Ze volgde dan het Tienhovens Kanaal tot ze aan de Egelshoek kwam.

Ze zal er ongeveer twee en een half à drie uur over gedaan hebben, lopend over grindwegen, graskaden en voetpaden. Heus geen ontspannende wandeling. 's Avonds tegen

tien kwam Lampie weer thuis, met de lege broodpan. Veel meer herinner ik mij niet van Lampie.

Maar wie was Lampie Pot? Haar meisjesnaam was Lammertje Iking. Ze werd geboren op 3 augustus 1848. Haar vader was Dirk Iking, oud 25 jaar en van beroep metselaar. Haar moeder heette Grietje Kors. Het gezin Iking woonde 'Aan de Rivier de Vecht no. 141A'. 'Aan de Rivier de Vecht' is nu de Langegracht en het huis 141A stond vermoedelijk in een van de stegen. Lammertje was de oudste van het gezin Iking. Ze trouwde 19 november 1869 met Cornelis Pot, van beroep werkman, zoon van Hendrik Pot, ook van beroep werkman, en van Naatje de Koning. Cornelis werd geboren op 11 december 1841 en was het derde kind in het gezin Pot. Het gezin Pot woonde 'Aan het Kerkhof no. 32', de kleine huizen bij de Hervormde Kerk. Lammertje was dus 21 jaar en Cornelis bijna 28 jaar toen zij trouwden. Tijdens hun huwelijk woonden ze in Maarssen of Nieuw-Maarsseveen. Ze verhuisden verschillende keren. Zij woonden o.a. in de Stokmanssteeg, op de Diependaalsedijk en in de 'Oude Buurt', de huizen tussen Schoutenstraat en Sluishuisje. Uit het huwelijk van Cornelis en Lammertje werden tien kinderen geboren, waarvan er vier jong overleden. In 1890 zijn er nog zeven kinderen in leven. Ze wonen dan 'Oude Buurt B 57' en alle zeven kinderen woonden nog thuis. De oudste is Dirk, 20 jaar oud en de jongste, Hendrik, werd in 1890 geboren. Als het gezin Pot 15 Maart 1891 in de 'Oude Buurt B 70' gaat wonen, is alleen Cornelis jr. nog bij hen in huis. Hun dochter Hendrika, geboren in 1879, komt 15 Maart 1901 van 's Graveland bij hen wonen met haar zoon Hendrikus Jan, geboren in 1899 te Amersfoort. In April 1901 trouwt Hendrika met Jan Boel en vertrekt een maand later met man en kind naar Hilversum. De Egelshoek was gemeente Hilversum. Bezoekt Lampie (deze) deze dochter op haar jaarlijkse voettocht? Hun dochter Naatje trouwt op 8 september 1893 met Gerrit Adrianus Meeuwse. Tijdens dit huwelijk wordt een kind Johanna, geboren te Amsterdam op 9 juni 1893, erkend en geëcht.

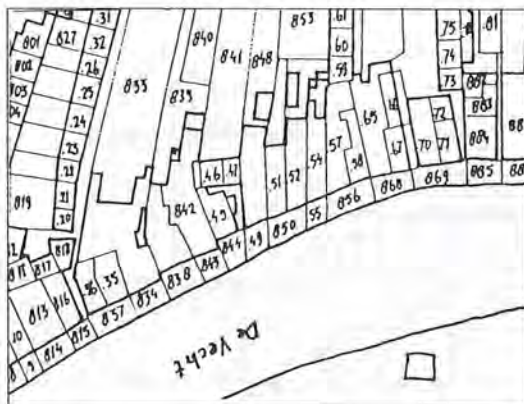
Lammertje en Cornelis met hun zoon Cornelis vestigen zich op 7 januari 1910 op Langegracht 32, de eenkamerwoning in het steegje.

In augustus 1910 overleed Cornelis Pot sr. Was Cornelis misschien al langer ziek en verhuisden ze om die reden van de Oude Buurt naar Langegracht 32? Ziek zijn betekende in die tijd geen werk, geen inkomsten, dus verarmen. De zoon Cornelis, die nog steeds bij Lammertje woont overleed in augustus 1920. Dan blijft Lammertje alleen achter in de steeg.

Ik schreef al geen 'luxe appartement'. Lampie was arm, werd oud en verwaarloosde zichzelf. In die laatste jaren heb ik haar, zelf nog een klein meisje, gekend. In juni 1929 vertrekt Lampie Pot, bijna 81 jaar oud, naar Nieuwveen. Vermoedelijk is ze daar opgenomen in een inrichting. Lampie had haar portie zorg en verdriet in haar leven wel gehad. Na haar vertrek werden de twee huisjes afgebroken.

Dit verklaart tevens hoe het komt dat de nummers 31 en 32 aan de Langegracht niet meer te vinden zijn.

Altijd schrijven wij over grote huizen en machtige mannen. Dit was een verhaal, een jeugtherinnering, over een gewone of toch

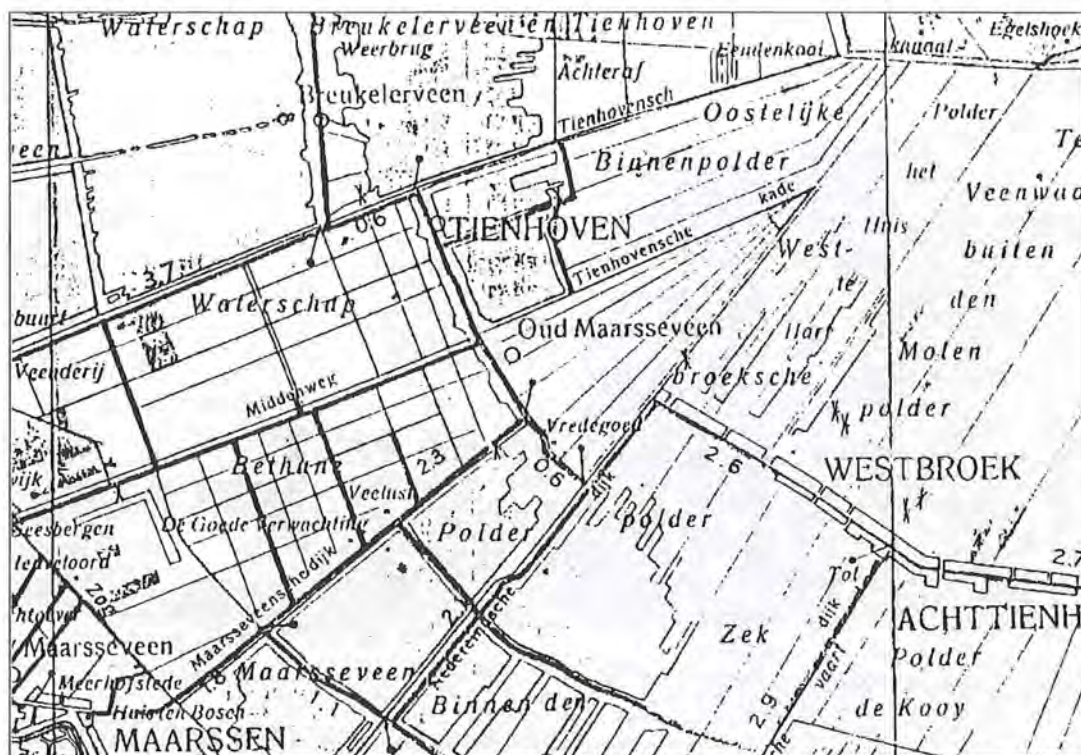

Detail van de kadastrale kaart van 1832.

ongewone, Maarsseense vrouw, die behoorde tot de kleine luiden.

A.H. Hogenhout-Hofman

Detail van Sleswijks kaart Gooi en Eemland ±1920.

Langegracht nrs. 29 t/m 35.

Bronnen:

Het bevolkingsregister van de gemeente Maars-
sen.

Het huwelijksregister van de gemeente Maarssen.

Langegracht nrs. 30 en 33.

Foto: P.I. Hatzmann

SWAROVSKI SILVER CRYSTAL

Speciaalzaak luxe geschenken

A. v.d. Bosch-Olijve
Diependaalsedijk 1b
3601 GH MAARSSSEN
Tel.: 03465-61632

**RADIO - T.V.
ELECTR. HUISHOUELIJK
+VOORDEEL +VAKMANSCHAP
+KWIEKE SERVICE
radio en t.v. speciaalzaak**

elektron

Nassastraat 9-11, 3601 BA Maarssen
Telefoon: 03465-62081

**U GAAT TOCH
OOK LIEVER
NAAR DE
SCHARREL-
SLAGER.**

Als u van vlees houdt en om dieren geeft kunt u
niet om scharrelvlees heen. Dan kiest u natuurlijk
voor een diervriendelijk geproduceerd stukje
scharrelvlees. Eet smakelijk en bewust. Maar let
op: alleen de slager met het
ISC keurmerk garandeert u
ècht scharrelvlees!

INTERNATIONALE
isc
CONTROLE
SCHARRELVLEES

Slagerij Dorresteyn
Nassastraat 4
Maarssen, tel. 03465-61219

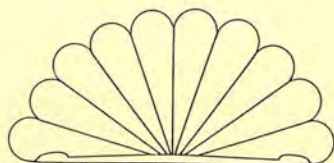
Sinds 1882!

Zet de tijd even stil voor een bezoek aan Café Ome Klaas.

Aan de Vecht, in een historisch stukje Maarssen, ligt Café Ome Klaas. Een café met een traditie die terug gaat tot 1780. Daar kunnen de stamgasten van Ome Klaas u alles over vertellen. Onder het genot van een borrel of tijdens een partijtje biljart. Overdag en in de kleine uurtjes. In Café Ome Klaas kent gezelligheid geen tijd.

Misschien wilt u eens spelen op Nederlands oudste kegelbaan. Of heeft u iets te vieren met vrienden of familie? Ome Klaas maakt van uw partijtje een feestelijke avond. Met een Oud Hollandse maaltijd, barbecue of een koud buffet. Of wellicht heeft u zelf een smakelijke suggestie. Als u van te voren even belt, zorgen wij dat alles naar wens is.

Café Ome Klaas

Al gezellig sinds 1780.

Langegracht 43, Maarssen. Tel.: 03465-61409.